
Anmeldelse: DANCE WITH ME på Teatret ved Sorte Hest

Gæstespil af Why Not Theatre Company

Foto: Bjarne Stæhr

I The Why Not Theatres produktion af Peter Asmussens "Dance with me" instrueret af Solbjørg Højfeldt, er Sue Hansen-Styles alene på scenen i over en time, men det føles ikke som om, der er meget tekst. Jo, der er tekst hele tiden, men der er så meget MERE end tekst. Det er et rigt stykke, et voksent stykke. Et stykke, der handler om at være menneske.

Peter Asmussen (1957-2016) var ingen hyggespreder som dramatiker. Han går til biddet og skildrer eksistensens svære vilkår. Han går ind i de mørke rum, og åbner døre til de mørke rum i vore indre og lader lyset strømme ind, og vigtigst tager os, sit publikum, med.

Noget af det sværeste er at holde energien oppe i en monolog, men også det lykkes.

Sue Hansen-Styles' fremragende diktion er så smuk, så det bliver fuldstændig ligegyldigt at forestillingen foregår på engelsk. I og for sig er det lidt underligt at oversætte dansk dramatik til engelsk for at opføre det i København, men det giver mening og fylde, når det er så storslået forløst som det sker i "Dance with me". Derved giver det logikken tilbage til en monolog, der handler om tilværelsens meningsløshed, og trækker lange tråde af forstand og vid vidt omkring. Det er overordentlig flot.

Lyssætningen er smuk og kærtegner ordene på scenen. Instruksen af Solbjørg Højfeldt er formidabel og Sue Hansen-Styles er enestående som den forsmåede kvinde, hvis mand forsvinder og bliver erstattet af alkoholen, der i stedet bliver hendes faste dansepartner. I hænderne på en skuespillerinde af mindre format kunne teksten være blevet statisk, for ordene er ikke store i sig selv. Teksten er nærmest ydmyg og

Foto: Bjarne Stæhr

tilbageholdende, så det gælder om at få den til at leve uden at overspille. Netop det er Sue Hansen-Styles utrolig god til, for enhver stavelse er hørbar på bagerste række. Det er en stor præstation - og kunstnerisk er det fremragende forløst. For ordene og betydningen bliver båret frem for os. Det er en tekst, der bliver delt med publikum som en betroelse. Teksten er som poesi, så fin og skrøbelig i al sin tilbageholdenhed - og samtidig har den både saft og kraft. Det er en fascinerende kontrast.

Foto: Bjarne Stæhr

Der er mange stemmer i forestillingen. Der er spørgsmål og svar. Spørgsmål, der både besvares og ikke-besvares. Og svar på spørgsmål, der aldrig stilles. Det hele stilles til skue i en fortrinlig scenografi af den scenografdebuterende instruktør, Solbjørg Højfeldt, der også selv er en ferm skuespillerinde. På sin vis er det en ikke-scenografi på en sort scene, hvor lyssætningen af Lasse Svarre bliver en passiv samtalepartner. Tre legemshøje skabe er det eneste på scenen. Et slankt højt skabt i hver side og et større i midten bagest. De to forreste kan åbnes forfra, men man kan gå igennem dem fra alle sider. De kan både illudere den lukkede dør ind til soveværelset og det lukkede rum inde i hovedpersonen. Eller, som det er tilfældet med det tredje skab i midten, være beklædt med spejlende plader, der åbner ind til hovedpersonen og lover at der også findes veje ud af mørket. Sidste del af monologen er meget overraskende, og skal ikke røbes her. Men det er en afslutning, der er endnu mere visuel end det øvrige. Pludselig sker der et skift, og som publikum aner vi ikke, hvor vi er henne. Umiddelbart virker det som om illusionen brydes, men der er i forvejen så mange

lag i teksten, så det føjer blot endnu et lag til resten. Sue Hansen-Styles' meget tydelige diktion projiceres ud fra scenen og sendes mod en imaginær darts-kive bag bagerste tilskuerrække, og er som skabt til Asmussens tekst, der som lyriske strofer og lysstråler funkler gennem mørket. Asmussens tekst minder os om at livet skal leves, selv om det er hårdt. Derfor slutter det også med en invitation til dans. Både rent visuelt på scenen, men også som en udstrakt hånd – come dance with me!

Foto: Robin Skjoldborg

DANCE WITH ME

Gæstespil på Teatret ved Sorte Hest

Spilleperiode: 28. februar – 21. marts 2020

Varighed: 65 minutter

Dramatiker: Peter Asmussen

Instruktør & scenograf: Solbjørg Højfeldt

Skuespiller: Sue Hansen-Styles

Oversættelse (til engelsk): Solbjørg Højfeldt & Sue Hansen-Styles

Lys- og lyd-design & bygning af scenografi: Lasse Svarre

Lystekniker: Beáta Kublik

Instruktørassistent: Sarah Stephens